

גמרא:

שנינו במשנה, שאם היו בידה שתי כתובות וגט אחד, גובה כתובה אחת.

ומשמע דאי בעיא בהאי גביא, אי בעיא בהאי גביא [אם תרצה תגבה בכתובה זו, ואם תרצה בכתובה האחרת].

ומקשינן: לימא משנה זו תיהוי תיובתא דרב נחמן אמר שמואל. [תהא פירכא לדברי רב נחמן שאמר בשם שמואל].

דאמר רב נחמן אמר שמואל: שני שטרות היוצאין בזה אחר זה, ביטל שני את הראשון. ואילו במשנה מבואר שלא התבטלה הכתובה הראשונה, ואם תרצה תחזור ותגבה בה?

ומשנינן: לאו אתמר עלה? וכי לא נאמר כבר על דברי רב נחמן — אמר רב פפא, ומודה רב נחמן דאי אוסיף ביה בשטר השני דיקלא, לתוספת כתביה. ולא התבטל השטר הראשון.

ואם כן הכא נמי במשנתנו מדובר בדאוסוף לה הבעל בכתובה השניה דבר על הראשונה, ולכך לא התבטל שטר הכתובה הראשון, ויכולה לגבות בו אם רצונה בכך.

תנו רבנן: הוציאה גט וכתובה, והביאה עמם עידי מיתה, ובאה לגבות שתי כתובות, האחת עבור נישואיה הראשונים עמו, שמהם גרשה, והשניה — עבור נישואיה השניים עמו שמהם נתאלמנה.

אמר ליה רב נחמן לרב הונא, לרב דאמר — "גט גובה עיקר", ליחוש דלמא מפקא גיטא בהאי בי דינא, ונביא, והדרא מפקא בבי דינא אחרינא, ונביא בשנית?

וכי תימא, דאחר שגבתה בו פעם אחת קרעינן ליה כדי שלא תגבה בו בשנית,

הא ליכא למימר, כיון שאמרה — "בעינא לאנסובי ביה", ואם אקרע את הגט יאמרו שאשת איש אני.

ומשנינן: דקרעינן ליה, וכתבינן אנביה [על קרעי הגט]: "גיטא דנן קרענוהי, לאו משום דגיטא פסול הוא, אלא דלא תיהדר ותיגבי ביה זמנא אחרינא" [גט זה, קרענוהו, לאו משום שהיה פסול, אלא כדי שלא תחזור ותגבה בו בפעם אחרת]. ובשטר זה יכולה להנשא.

מתניתין:

האשה שהיו בידה שני גיטין ושתי כתובות מאותו אדם⁽¹⁴¹⁾, והיה זמן הכתובה הראשונה קודם לזמן הגט הראשון, וזמן הכתובה השניה קודם לזמן הגט השני — גובה שתי כתובות.

ברם, אם היו בידה שתי כתובות, וגט אחד, או כתובה אחת, ושני גיטין, או כתובה אחת, וגט אחד, ועידי מיתה — אינה גובה אלא כתובה אחת, אף על פי שאנו יודעים שנשאה בשנית, כיון שהמגרש את אשתו והחזירה — על מנת כתובה הראשונה מחזירה, עד שיכתוב לה כתובה נוספת בפירוש.

141. כגון — שכתב לה כתובה וגרשה. ושוב החזירה, וכתב לה כתובה אחרת וגרשה.